

παραβολές

Μακριά από τις ράγες...

Οπως στην άλγεβρα. Ενα πρόσωπο να βάλεις λάθος, ένα συν αντί για μείον, μετά όλα θα πηγαίνουν ανάποδα. Κάπι ανάλογο έκανε ο λαϊκισμός στην Ελλάδα. Επεισες ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας ότι δεν έφερε η κρίση το μνημόνιο αλλά το μνημόνιο την κρίση. Οχι και σπουδαίο κατόρθωμα!

Αυτός ο κόσμος έχει, έτσι κι αλλιώς, εχθρική σχέση με τον ορθολογισμό, άγνοια των οικονομικών μπχανισμών, ιδιοτέλεια για την Ευρώπη, ευποστία στη συνωμοσιολογία, άρα αρκούσε κάποιος να του πει το παραμύθι που ήθελε ν' ακούσει. Ο ΣΥΡΙΖΑ του το είπε καλύτερα απ' όλους. Αντίθετα με το ΚΚΕ, αυτός του λείανε τις γωνίες. Του υποσχέθηκε και ευημερία με δανεικά και αγύριστα, και τσαμπουκά στους Ευρωπαίους.

Από εκεί και πέρα, οι λέξεις άρχισαν να νοηματοδοτούνται διαφορετικά. Οσοι πίστευαν στην αινάγκη μεταρρυθμίσεων, ώστε η Ελλάδα να πλησιάσει στον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ήταν «μερκελιστές». Το ΔΝΤ έγινε «βραχιονας του νεοφιλελευθερισμού». Το μεγαλύτερο πρόγραμμα οικονομικής υποστήριξης που εκπονήθηκε στην ιστορία για μία χώρα ήταν «σχέδιο υποδούλωσης». Το επιπόκιο 2,4%, όταν κανένας χρηματοδοτικός φορέας στον κόσμο δεν ήταν αρ-

ΤΟΥ ΜΑΚΗ ΒΟΪΤΣΙΔΗ

mvoitsidis@gmail.com

κετά παλαβός για να δανείσει την Ελλάδα, «ληστρικό». Η Σλοβακία, η Λιθουανία και η Εσθονία, συνολικά δεκαέξι από τις δεκαοκτώ χώρες της

ONE που μας δανείζουν φθηνότερα απ' όσο δανείζονται, «τοκογλύφοι». Η άρνηση σε κάθε πράξη εκσυγχρονισμού, «ηρωισμός». Οσοι επέμεναν να μην μετρήσουμε πόσους υπαλλήλους μισθοδοτεί το Δημόσιο και πολεμούσαν την πλεκτρονική συνταγογράφηση, «αγωνιστές».

Ακόμη και η επιστροφή στην δραχμή πουλιόταν στις πλατείες για «εθνική υπερηφάνεια». Και οι πολιτικοί που χειρίστηκαν την δυσκολότερη οικονομική κρίση στην μεταπολεμική ιστορία της χώρας, με μεγαλύτερη ή μικρότερη επιτυχία αλλά, πάντως, με το μαχαίρι στο λαιμό, σήμερα «δικάζονται» από εκείνους που την έσπισαν στο απέναντι πεζοδρόμιο και πετούσαν πέτρες στην Τζαμαρία. Τους κρίνουν μια κυρία που έγραψε ότι για τον πιλότο της Germanwings ευθύνεται ο καπιταλισμός και μια άλλη κυρία που άλλαξε τα φώτα στα ονόματα του Τρισέ, του Στίγκλιτς και του Μαζούχ, δηλαδή ονόματα που κουφός να είσαι, όλο και θα τα έχεις ακούσει πέντε χρόνια τώρα. Είναι να παιρνεις τα βουνά!

Αλλά η μεγαλύτερη τιμωρία που η ιστορία επιφύλασσε στους λαϊκιστές είναι να τους υποχρεώσει να διακειριστούν πραγματικά προβλήματα. Εκεί είμαστε τώρα! Αν υποθέσουμε ότι ο πρωθυπουργός θέλει πράγματα έναν συμβιβασμό, πράγμα όχι απολύτως βέβαιο, θα βρεθεί αντιμέτωπος με το τέρας που εξέθρεψε. Γιατί κάποιοι άλλοι, δικοί του, θα παριστάνουν τους ασυμβιβαστούς «φίλους του λαού». Άλλωστε, μπορεί τους μάγκες να τους πάτησε το τρένο, αλλά οι τζάμπα μάγκες είναι μια χαρά. Δεν πλησιάζουν τις ράγες. Από μακριά, πάντα. Για σιγουριά!